

Ministeren

Uddannelses- og Forskningsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

I brev af 30. april 2020 har udvalget efter ønske fra MF Peter Seier Christensen (NB) stillet mig følgende spørgsmål:

L 167 spørgsmål 2

Vil ministeren redegøre for retspraksis fra EU-domstolen om anvendelse af proportionalitetsvurderingen, herunder ved at angive retvisende eksempler der kan illustrere retstilstanden?

Svar

I henhold til anerkendelsesdirektivet har EU's medlemsstater hidtil været forpligtet til at vurdere proportionaliteten af lovgivningsmæssige krav, der begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som hører under anerkendelsesdirektivets anvendelsesområde. Disse proportionalitetsvurderinger har alle medlemsstater skulle sende til EU-Kommissionen. EU-Kommissionen har dernæst foretaget en vurdering af de indsendte proportionalitetsvurderinger i forhold til, om de fastsatte krav var tilstrækkeligt begrundede. EU-Kommissionen har endvidere foretaget en vurdering af, om kravene udgjorde en uforholdsmæssig hindring for den fri bevægelighed på det indre marked.

I forlængelse heraf kan nævnes dom af 26. juni 2019 i traktatbrudssagen C-729/17, Kommissionen mod Den Helleniske Republik. Sagen omhandler bl.a. de daværende græske regler vedr. betingelser for at godkende ansøgere som mægler i Grækenland.

EU-Domstolen vurderede, at de krav, der i græsk lovgivning blev stillet til indholdet af det certifikat fra uddannelsesorganet, som en vandrede mægler skulle fremlægge for de græske myndigheder for at opnå godkendelse som mægler i Grækenland, ikke var egnede til – under overholdelse af proportionalitetsprincippet – at vurdere indholdet af den uddannelse, som ansøgerne havde fulgt, hvilket er i strid med anerkendelsesdirektivets bestemmelser om gensidig anerkendelse af uddannelsesbeviser (præmis 95 og 96).

Endvidere kan nævnes dom af 21. september 2017 i den præjudicielle sag C-125/16, MDTA og Reynaud. Sagen omhandler anerkendelse af retten til at udøve erhvervet som klinisk tandtekniker i Malta, og om det i maltesisk lovgivning fast-

18. maj 2020

**Uddannelses- og
Forskningsministeriet**

Børsgade 4
Postboks 2135
1015 København K
Tel. 3392 9700

www.ufm.dk

CVR-nr. 1680 5408

Ref.-nr.
2020-2003

satte krav om, at virksomheden som tandtekniker i Malta skal udøves i samarbejde med en praktiserende tandlæge var i overensstemmelse med det EU-retlige proportionalitetsprincip.

Kravet om, at tandteknikere i Malta alene kan udøve deres erhverv i samarbejde med en praktiserende tandlæge var begrundet i, at alene personer, der er tandlægeuddannede, og som har et eksamensbevis fra grunduddannelsen som tandlæge, er tilstrækkeligt kvalificerede til at udøve den virksomhed, der vedrører forebyggelse, diagnostik og behandling af misdannelser og sygdomme i tænder, mund, kæber og omgivende væv (præmis 57).

EU-Domstolen vurderede, at kravet havde til formål at sikre beskyttelsen af den offentlige sundhed, hvilket udgør et tvingende alment hensyn, der kan begrunde en restriktion for etableringsfriheden. EU-Domstolen vurderede endvidere, at kravet var egnet til at nå målet om beskyttelsen af den offentlige sundhed, og at kravet ikke går videre end nødvendigt med henblik herpå (præmis 58 og 62).

Uddannelses- og
Forskningsministeriet

Det kan i den forbindelse også nævnes, at EU-Domstolen i sin dom bemærker, at ifølge Domstolens faste praksis må der ved vurderingen af, om proportionalitetsprincippet er overholdt af en medlemsstat på området for den offentlige sundhed, tages hensyn til, at menneskers liv og sundhed står øverst blandt de goder og interesser, som er beskyttet ved EUF-traktaten, og at det tilkommer medlemsstaterne at træffe bestemmelse om det niveau for beskyttelsen af den offentlige sundhed, som de ønsker at sikre, og hvorledes dette niveau skal nås. Da niveauet kan veksle fra den ene medlemsstat til den anden, må der anerkendes en skønsbeføjelse for medlemsstaterne på dette område (præmis 60).

Der er indtil videre afsagt få domme ved EU-Domstolen, hvor Domstolen forholder sig til proportionalitetsvurderingen af krav vedrørende adgangen til og udøvelsen af lovregulerede erhverv under anerkendelsesdirektivets anvendelsesområde.

På det foreliggende grundlag har jeg dog ikke mulighed for at vurdere, om implementeringen af proportionalitetstestdirektivet i medlemsstaterne vil medføre et øget antal sager ved EU-Domstolen vedrørende nationale krav, der begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv og disses forenelighed med det EU-retlige proportionalitetsprincip.

Regeringen vil følge området og vil som led i varetagelsen af Danmarks interesser ved EU-Domstolen afgive indlæg i de sager, der kan have betydning for Danmarks interesser.

Med venlig hilsen

Ane Halsboe-Jørgensen